[2018] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 873

ਡਬਲਿਊਜੀ ਸੀਡੀਆਰ. ਅਸ਼ਵਿਨੀ ਕੁਮਾਰ ਹਾਂਡਾ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ)

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2018 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1491)

01 ਫਰਵਰੀ, 2018

[ਏ. ਕੇ. ਸੀਕਰੀ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ:

ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ - ਦੀ ਯੋਗਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫੌਜ ਨਿਰਦੇਸ਼ 13/78 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ - ਸੇਵਾ ਗਰੰਟੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ, 6 ਸਾਲ ਅਤੇ 8 ਮਹੀਨੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨੌਂ ਸਾਲ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਕੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ 6 ਸਾਲ 8 ਮਹੀਨੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਨੁਪਾਤੀ ਕਟੌਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤੀ ਕਟੌਤੀ ਨਾ ਕਰਨਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ: ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਪਾਤੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ **ਫੈਸਲਾ** ਸੁਣਾਇਆ:

1. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਪਾਤਕ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੂਰੇ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਲਕ ਫੌਜ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਗਰੰਟੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਹਦਾਇਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 9 ਅਤੇ 10] [880-ਈ-ਜੀ]

ਤੇਲ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਗੈਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਾਅ ਪਾਈਪਸ ਲਿਮਟਿਡ (2003) 5 ਐਸਸੀਸੀ 705: [2003] 3 ਐਸਸੀਆਰ 691; ਸੁਬੀਰ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ 1976 ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਕੈਲ 222 - ਵਿਸ਼ੇਸ਼।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਰਾਜੀਵ ਸਰਵਾਲ (1999) 9 ਐਸਸੀਸੀ 240 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਵਾਧੂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, 6 ਫਰਵਰੀ, 2014 ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਿਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। [ਪੈਰਾ 11] [881-ਬੀ-ਡੀ]

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

(1999) 9 ਐਸਸੀਸੀ 240 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪੈਰਾ 7
[2003] 3 ਐਸਸੀਆਰ 691 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਰਾ 8
1976 ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਕੈਲ 222 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਰਾ 8
ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2018 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1491।
26.07.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, 2013 ਦੇ ਓ. ਏ. ਨੰਬਰ 188 ਵਿੱਚ / 09.09.2017 ਦੇ ਐਮ. ਏ. ਨੰਬਰ 1493 ਵਿੱਚ, 2017 ਦੇ ਆਰਡਰ ਤੋਂ, ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਰੀਜਨਲ ਬੈਂਚ, ਲਖਨਊ ਦੇ 2017 ਦਾ ਐਮ.ਏ. ਨੰ. 1494 ਅਤੇ 2013 ਦਾ ਓ.ਏ. ਨੰ. 188 ਦੇ ਨਾਲ।
ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਐਸ. ਪਾਂਡੇ, ਗੌਚਾਂਗਪੌ ਗੰਗਮੇਈ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਆਰ. ਸ਼ੁਕਲਾ, ਅਰਜੁਨ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ।
ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਬੈਨਰਜੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਸਯੂਜ ਮੋਹਨਦਾਸ ਐਮ., ਐਮ. ਕੇ. ਮਰੋਰੀਆ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਏ. ਕੇ. ਸਿੱਕਰੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

1. ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਥੇ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿੰਗ ਕਮਾਂਡਰ ਦੇ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਟੱਡੀ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 27 ਦਸੰਬਰ, 2003 ਤੋਂ 26 ਦਸੰਬਰ, 2005 ਤੱਕ ਸਟੱਡੀ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਗਰੰਟੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਟੱਡੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨੌਂ ਸਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਵਚਨਬੱਧਤਾ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਟੱਡੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਨੌਂ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਿਹਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੱਟ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨੌਂ ਸਾਲ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਕੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਏਐਫਟੀ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ (ਓਏ) ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਏਐਫਟੀ ਦੁਆਰਾ 26 ਜੁਲਾਈ, 2017 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਏਐਫਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ 15 ਨਵੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੇਵਾ ਗਰੰਟੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਸਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਏਐਫਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਓਏ ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਡਾਕਟਰੀ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਇਕਲੌਤਾ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਏਐਫਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਹੁਕਮ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਏਐੱਫਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“13. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਉਸਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਓ.ਏ. ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਖਰਾਬ ਸਿਹਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲੈ ਲਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਆਧਾਰ ਉਸਨੂੰ ਕੱਟੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।”

ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਧਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਪੁਣੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਪੰਜ ਆਧਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਛੇਵਾਂ ਆਧਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਰਾਬ ਸਿਹਤ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ:

"6. ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਾ ਯੂਨਿਟ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਊਂਟਰ ਇਨਸਰਜੈਂਸੀ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ - ਸੀਆਈ ਓਪਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦਸ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਅਪੰਗਤਾ - ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਹਾਈਪਰਟੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੀਆਈਵੀਡੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਟਾਰਗੇਟ ਅੰਗ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ - ਹਾਈਪਰਟੈਨਸਿਵ ਰੈਟੀਨੋਪੈਥੀ - ਵਿਕਸਤ ਹੋਈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਈ ਕਾਰਕਾਂ ਦਾ ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਸਨ।

14. ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਉਸਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੁੱਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਖਰਾਬ ਸਿਹਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

4. ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਏਐੱਫਟੀ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮੁੱਢਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਏਐੱਫਟੀ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ। ਏਐੱਫਟੀ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਗਰੰਟੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਫੌਜ ਨਿਰਦੇਸ਼ 13/78 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਕੁਝ ਛੋਟਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾੜੀ ਸਿਹਤ ਆਦਿ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਏਐੱਫਟੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

5. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸੇਵਾ ਗਰੰਟੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 6 ਸਾਲ, 8 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 19 ਦਿਨ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਨੁਪਾਤੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਕਟੌਤੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਬਾਂਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਦੋਵਾਂ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 27 ਦਸੰਬਰ, 2003 ਤੋਂ 26 ਦਸੰਬਰ, 2005 ਤੱਕ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ 2010 ਤੱਕ ਕਮਾਂਡ ਹਸਪਤਾਲ (ਐਸਸੀ) ਪੁਣੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਊਂਟਰ ਇਨਸਰਜੈਂਸੀ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨਲ ਏਰੀਆ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਕਮਾਂਡ ਹਸਪਤਾਲ (ਐਨਸੀ) ਊਧਮਪੁਰ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਰਿਹਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 28 ਸਤੰਬਰ, 2011 ਨੂੰ ਕੁੱਲ 22 ਸਾਲ 9 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 15 ਸਤੰਬਰ, 2012 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 6 ਸਾਲ 8 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 19 ਦਿਨ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨੌਂ ਸਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 6 ਸਾਲ 8 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 19 ਦਿਨ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਲੰਬੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਣਉਚਿਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਡਲ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਿਰਫ ਅਨੁਪਾਤਕ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸਰਜਨ ਕਮਾਂਡਰ ਹਰੇਸ਼ ਮੈਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ/ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਆਦਿ ਦੀ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਤਹਿਤ 6 ਫਰਵਰੀ, 2014 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

7. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਬਾਂਡ/ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਫੌਜ ਨਿਰਦੇਸ਼ 13/78 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤਿੰਨੋਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਫੌਜ, ਜਲ ਸੈਨਾ ਅਤੇ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੌਜ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਏਐੱਫਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਬਨਾਮ ਡਾ. ਰਾਜੀਵ ਸਰਵਾਲ1 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ:

"6. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ 24 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 24 ਮਹੀਨੇ ਪੂਰੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਨਿਯਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਨਮਾਨੀ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ ਖੁਦ ਪੂਰੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਆਦ 24 ਮਹੀਨੇ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

8. ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤਰਲ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹਨ:

(i) ਤੇਲ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਗੈਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਾਅ ਪਾਈਪ ਲਿਮਟਿਡ.2

"(1) ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੀ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(2) ਜੇਕਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰਜਾਨੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ/ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਮਾਨ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਧਿਰ ਨੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਧਾਰਾ 74 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 73 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡਿਕ੍ਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਅਸਲ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਅਸਲ ਨੁਕਸਾਨ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(4) ਕੁਝ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਉਹੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਾਜਬ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਮਾਪ ਵਜੋਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਪੂਰਵ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ।"

(ii) ਸੁਬੀਰ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ[3] ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ:

"ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਇੱਕਪਾਸੜ ਸੀ, ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਵਪਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 74 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਰਕਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਹੋਏ ਅਸਲ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਅਨੁਪਾਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਾਂਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸੀ ਉਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੰਨੀ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ ਉਸ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਲ ਪੂਰਵ ਅਨੁਮਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।"

9. ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੇਲ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਗੈਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਸੁਬੀਰ ਘੋਸ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰਜਾਨੇ/ਮੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰਜਾਨੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਤਰਲ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੂਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

(i) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਸੀ;
(ii) ਇਹ ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਉਸਨੂੰ ਫੌਜ ਨਿਰਦੇਸ਼ 13/78 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੇਵਾ ਗਰੰਟੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ;
(iii) ਉਕਤ ਸੇਵਾ ਗਰੰਟੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨੌ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ;
(iv) ਸਿਰਫ ਮਾੜੀ ਸਿਹਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ
(v) ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੁੱਟੀ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਪਾਤਕ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

10. ਇਹ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਗਰੰਟੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨੌ ਸਾਲ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਪਾਤਕ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨੌ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 6 ਸਾਲ 8 ਮਹੀਨੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸ਼ਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੂਰੇ ਨੌ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਲਕ ਫੌਜ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੇਵਾ ਗਰੰਟੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਹਦਾਇਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

11. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਏਐਫਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਵਾਧੂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, 6 ਫਰਵਰੀ, 2014 ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਰਜਨ ਕਮਾਂਡਰ ਹਰੇਸ਼ ਮੈਨੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਖਿਕ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

12. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੈਰਿਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ